

לקראת שבת

בטורונטו

ע"י מרכז חב"ד לדוברי עברית - הרב ישראל לנדא • 7770 Bathurst St. Thornhill ON • (905) 709-7917 Fax (905) 709-7770 Tel (905)

יש חדש

צהרון -מסגרת After school

מרכז חב"ד לדוברי עברית שמח לבשר על פתיחת מסגרת לימוד חדשה After school

המסגרת תתקיים בימים שני, שלישי ורביעי לאחר שעות הלימודים. ניתן לבחור יום אחד בשבוע או מספר ימים.

<<שיעורי בית >> שירותי - הסעה << לימודי עברית >> מסורת ועוד

פרטים נוספים בטלפון 905-709-7770

Chai Hebrew School

מרכז חב"ד לדוברי עברית שמח להודיע על פתיחת ההרשמה ל"היברו סקול" - חינוך יהודי באווירה ישראלית.

לפרטים נוספים: 905.709.7770#242 או באימייל info@chaihebrewschool.ca

בר מצוה קלאב

במרכז חב"ד מתקיים מחזור חדש של 'בר מצוה קלאב' המאפשר לנערים ללמוד יהדות ומסורת ישראל בצורה חווייתית ומיוחדת, מיועד לנערים בגילאי 12-14. למעוניינים להצטרף, ניתן להירשם במשרד 905.709.7770

זמני השבת

פרשת פנחס

8:45 p.m.	הדלקת נרות
9:57 p.m.	צאת השבת

האבל על המצב המשובש

כשאנחנו מבקשים שהקב"ה "ישבור את עול הגויים מעל צווארנו", ה'עול' הזה יכול להכביד עלינו גם בהיותנו יושבים בירושלים

מקור כל צרותינו היא הגלות שהחלה לפני כאלפיים שנה ושעדיין לא בא קיצה. לכן אנו חורטים את תודעת הגלות עמוק כל-כך בנפשנו. שכן רק כשאנו זוכרים וחווים היטב את עומקה של הגלות, יודעים אנו מהי מהותו האמתית של העם היהודי ומה הייעוד הגדול הממתין לו.

הציפייה היא לשובה של השכינה לשכון בציון. (צילום: ישראל ברדוגו)

האבל בונה את התקווה

ימי בין המצרים משמשים תמרור זוהר לכל השנה כולה. שלושת השבועות הללו הם תזכורת שאותה עלינו לשנן בכל יום ובכל שעה. יהודי צריך להחזיר בנפשו את ההכרה שהמצב הקיים הוא גלות, מצב שאינו טבעי ואינו נורמלי. יהודי צריך להשתוקק שהקב"ה יתגלה בעולם ושכבר תבוא הגאולה.

הדגש בתפילותינו איננו על שיבת העם לציון בלבד, אלא על שובו של הקב"ה לשכון בתוכנו. "ולירושלים עירך ברחמים תשוב" - אנו מבקשים את שובו של הבורא לירושלים. בכל תפילה אנו מתחננים: "ותחזינה עינינו בשוכך לציון ברחמים" - הציפייה היא לשובה של השכינה לשכון בציון. זו הגאולה שאנו מייחלים לה, ולכן אנו מתאבלים ומצטערים כל עוד לא זכינו לה, והאבל והצער בונים את התקווה לגאולה הקרובה במהרה בימינו.

לא אחת הועלתה שאלה אם עדיין ראוי לציין את ימי האבל על החורבן והגלות. היו ססברו כי הגלות כבר מאחורינו. הנה, חזרנו לארצנו, וזו נבנית ופורחת. ילדים משחקים ברחובות ירושלים, וזקנים וזקנות יושבים בחוצותיה. אם כן, על מה הצום והאבל של שבעה-עשר בתמוז ותשעה באב?.

חלפו השנים ואט-אט חלחלה ההכרה כי המושג גלות אינו מצטמצם לשאלה אם העם היהודי מתגורר באירופה, במרוקו, בתימן, באמריקה או בארץ ישראל. כשאנחנו מבקשים שהקב"ה "ישבור את עול הגויים מעל צווארנו", ה'עול' הזה יכול להכביד עלינו גם בהיותנו יושבים בירושלים. לדאבונו הלב, כולנו רואים עד כמה הגלות והחשש מפני 'מה יאמרו הגויים' עדיין תקועים עמוק בלב מקבלי ההחלטות אצלנו.

הגלות היא הסיבה

הגלות, במהותה הפנימית, היא מצב רוחני כללי שאינו תקין. מאז החורבן שרויים העם היהודי בפרט והעולם בכלל במצב משובש, לא נכון, לא נורמלי. העובדה שלפעמים נדמה לנו שהכול שפיר - היא עצמה חלק משיבושי הגלות, שהחושך נדמה לאור והמר למתוק.

ההגליה הפיזית של עם ישראל מארץ ישראל היא רק אחד מביטוייה של הגלות הכוללת. עיקרה של הגלות הוא הסתר האמת ושיבושם של הדברים. מכיוון שיש גלות, גלה עם ישראל מארצו; חרב בית המקדש; יש אנטישמיות; הרע גובר והטוב מתמעט. הגלות הרוחנית היא הסיבה, וכל הביטויים הפיזיים הם התוצאה.

הגלות הרוחנית והסתרת האמת מביאות לידי כך שרוב הפוטנציאל האנושי מופנה לאפיקים שליליים ולא חיוביים. בגלל הגלות יש כל-כך הרבה פירוד לבבות ושנאת חנם. חורבן הבית הוא הסיבה שחיי התורה והמצוות עלולים להיתפס כעול, במקום שיהיו הדבר הטבעי והנעים ביותר. כל אלה הם ביטויים של אותה גלות.

תקשורת על-פי הקבלה

אם אתם אוהבים קבלה ורוצים ליישם אותה בחיי היומיום, הכתבה הזו בשבילכם.

אדם הלומד מתוך כוונה מודעת לחלוק את הידע עם זולתו המידע יחדור עמוק יותר ויתחבר לשכלו וללבו של התלמיד באופן יסודי יותר.

שלב ההדרכה האחרון הוא המצב הממשי של הדיבור וההתנהגות, הקרוי במונחי הקבלה בשם שלב המלכות.

שבעת היסודות הללו מהווים את הבסיס למסעותיהם של בני העם היהודי ממזרים לארץ ישראל. אלה הם שלבי הזיכוכ של העם ההולך ומתהווה שהתחיל למלא את תפקידו הראשוני כמורה דרך לעולם כולו.

עשו ניסוי קטן. פתחו ספר וקראו כמה עמודים. אחרי הקריאה, נסו להיזכר בתוכן הנקרא. עכשיו עשו את התרגיל שוב עם ספר אחר, אולם הפעם עשו זאת מתוך כוונה ברורה לחלוק את המידע עם מישהו אחר - עליכם לבחור באדם מסוים שתעבירו לו את המידע הזה. תגלו שבמקרה השני יכולת הזכירה שלכם טובה הרבה יותר. אם ברצונכם להבין מידע כלשהו, נסו תמיד לקלוט אותו ולהפנימו מתוך כוונה מודעת לחלוק אותו עם זולתכם.

מדיטציה לדוגמא: הקשיבו למישהו המדבר אליכם. היו מודעים לדרך שבה שכלכם מפרש את דבריו. לאחר מכן הפנו תשומת לבכם לרגשות העולים בכם בתגובה לנאמר. לבסוף שאלו את עצמכם: מהי מחויבותי לאדם הדובר אליי? נסו להיות בתודעה מלאה ביחס לשלושת השלבים הללו במהלך שיחות שאתם מנהלים, ופתחו מודעות לעומק הרב שבו אתם מתייחסים לאדם הדובר אליכם כתוצאה ממעשה מודע זה.

המונחים על ידי השכל - הופכים למחויבות בתוך מערכת יחסים.

השכל הוא כמו מצפן המכוון ובודק את נכונות הכיוון בכל רגע נתון. הרגש הופך לכוח המניע המפעיל את חכמת השכל; והנטיות ליצירת יחסים כבר לא ניתנות

באותה מיידיות כמו השכל או הרגשות, אלא מבקשות אהבה ומחויבות ברמות שונות.

מורה עשוי להבין (חב"ד) את נושא ההוראה שלו/שלה, ואפילו ייתכן שהוא מחבב את התחום (חג"ת). אך כל עוד אין לו מחויבות כנה (נה"י) לרווחתו של התלמיד, לידע שלו ולרווחתו הכללית, הרי העברת המידע לא תיעשה בהצלחה שלמה, והתהליך הזה של המחויבות הוא המאפשר את הבנת הנושא לעומקו.

הדבר נכון לגבי כל תהליך לימודי. אצל

ניח כי לפנינו עומדים שני מורים. שניהם אינטליגנטיים במידה שווה. האחד מצליח להעביר לתלמידים את

החומר הנלמד, ואילו האחר משתדל ולא מצליח. למה? מלבד הבדלים באישיותם, תמצאו גורם מרכזי אחר. האחד מהם מבין את החומר הנלמד הרבה יותר טוב מרעהו.

מתי יכול אדם לומר שהוא באמת מכיר את הנושא הנלמד? רק כשההבנה שבועה בו עמוק כך עד שקל לו לשאוב מידע זה באמצעות לחיצה בודדת על מקש ה"אנטר" הפנימי. השכל, הלב והגוף פועלים ביחד. המחשבות זורמות, הלב מעניק כוח והגוף מדבר, הן בצליל והן במבוע.

תורת חסידות חב"ד מסבירה את הבסיס לתהליכי ההבנה והרגש לפי הקבלה. ראשית, השכל שואב מן התת-מודע ומעבד את הנתונים; לאחר-מכן מתחילים הרגשות לפעול לאור הנתונים שהוזנו; לבסוף, הגוף פועל מכוח הרגשות ובהתאם להם יוצר מערכת יחסים.

במשנה החסידית של חב"ד ניתנו לשלושת השלבים הללו - שכל, רגש ויחסים - המונחים חב"ד, חג"ת ונה"י. אלה ראשי התיבות של האנרגיות הספיריות המרכיבות כל אחד מהם.

בתהליך חב"ד שלוש האנרגיות חוכמה, בינה ודעת יוצרות את זרם הפרשנות ואת סדר המחשבה. בתהליך חג"ת יוצרות שלוש האנרגיות חסד, גבורה ותפארת את מצב החמלה והאינטליגנצייה הרגשית. בתהליך נה"י, נצח, הוד ויסוד, שהם שלושת הרגשות

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

מה זה רבי?

רוברט קרמניצר

יוצג בידי עורך דין נודע, לא יהודי בעל עמדות ימניות מובהקות, שאותו אכנה בראשי התיבות: ב"ר. הדיון התעכב בשעה, ולכן יצאתי עם ב"ר לטיול רגלי כדי להעביר את הזמן. תוך כדי ההליכה שאל אותי ב"ר, "שמעתי שחזרת לאחרונה מניו יורק - האם נסעת לשם לחופשה?"

עמדתי להשיב בחיוב, ואז נזכרתי במה שאמר הרבי בנוגע לשיתוף המסר שלו עם "כולם". לכן, אף על פי שציפיתי לתגובה שלילית, עצמתי את עיניי ואמרתי, "לא, נסעתי לשם כדי לפגוש את הרבי שלי".

השתררה דממה, ואחר כך הוא שאל, "מה זה רבי?" ידעתי שעליי לקבל החלטה כיצד לענות לשאלה זו. הגעתי למסקנה שעליי לענות תשובה שתחולל שינוי. לכן, הסברתי על ברכותיו של הרבי ועל כוחן המיוחד, ובתגובה לכך הוא שאל שאלות נוספות. כך, חלפה לה השעה כשבמהלכה אני מדבר על הרבי. לאחר מכן, שבנו אל בית המשפט, שם ב"ר זכה בתיק.

כאשר חזרתי למשרדי, כבר המתינה לי הודעה ממנו: הוא מעוניין להמשיך את השיחה עמי. באותה שיחת המשך, הוא שאל, "שמע - האם האיש הקדוש הזה שלך יסכים להעניק אחת מברכותיו לנוכרי?" השבתי שאיני יודע, ושברר.

מדוע נזקק ב"ר לברכת הרבי? התברר שלאחר פטירת תינוק, אשתו נכנסה שוב להיריון. בעקבות כך, היא לקתה בדיכאון קליני חמור, ולא הייתה מסוגלת לצאת מהמיטה. הסיבה לתגובה חריפה זו הייתה העובדה שהיא כבר הייתה בת ארבעים, והמחשבה שהיא עלולה ללדת תינוק עם נכות הבעיתה אותה; בנוסף, היא חששה מפני ההשלכות של הלידה על הקריירה שלה כשחקנית. ב"ר רצה ברכה להחלמת אשתו.

מתישהו בסוף שנות תש"מ (1980), נמנית עם קבוצת תורמים לחב"ד שזכו ליחידות עם הרבי. הוא בירך אותנו, השמיע דברי תורה ודחק בנו להפיץ את המסר הזה הלאה. הוא אמר, "כאשר כל אחד מכם ישוב למקומו, חשוב שישתף עם כולם את מה ששמעו ולמד כאן".

לקחתי את הדברים הללו לליבי. הבנתי שהרבי אומר לנו שגם אם נדמה שהגענו לניו יורק מסיבות כלכליות, הרי לאמיתו של דבר, סיבת הימצאותנו שם היא כדי לקחת את מה ששמענו, ו"לזרוע" זאת בכל מקום שאליו נגיע.

מאחר שהמסר של הרבי השפיע עליי עמוקות, עשיתי מאמץ מיוחד ליישמו. כתוצאה מכך, הנעתי תגובת שרשרת שלעולם לא הייתי מסוגל לצפותה מראש.

זמן קצר לאחר שובי לעיר מגוריי - סידני, אוסטרליה - היה עליי ללוות לקוח עסקי לבית המשפט, שם הוא

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש. סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1700 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

שללא ספק אינו מתקרב אליי בחוכמתו ותבונתו. אך כעבור כמה חודשים היה לי דיון משפטי נוסף עם ב"ר, ולאחריו יצאנו יחד לשתות משהו. לאחר כוסית הויסקי השנייה, הוא חש נינוח למדי, וגילה לי, "אתה יודע, נערי היקר, למעשה זורם בעורקיי מעט דם יהודי".

הופתעתי מאוד, והתעניינתי בייחוסו. מסתבר שסבתו מצד אימו הייתה יהודייה, מה שאומר כמובן, שאימו יהודייה, מה שהפך גם אותו ליהודי על פי ההלכה. ניסיתי להסביר לו את העובדה הזו, אך הוא לא קנה את זה. מכל מקום, הוא קרא כמה ספרים תורניים שנתתי לו, ובסופו של דבר אימץ ברמה כזו או אחרת את זהותו היהודית, גם אם במידה מינימלית.

וזה מביא אותי לחלקה השלישי של אותה תגובת שרשרת.

יש לי ידיד יהודי בסידני שאשתו עברה טיפולי פוריות, לאחר שלא הצליחה להיכנס להיריון. לשם כך היה עליה להתאשפז, והיא חלקה חדר עם אישה לא יהודייה, שבמקרה הייתה אשתו של ב"ר. כאשר נודע לגברת ב"ר על סיבת האשפוז של שותפתה לחדר, היא שאלה אותה, "האם את יהודייה?" אשתו של ידידי נכנסה למגננה, וענתה בצורה די תוקפנית, "כן, אני יהודייה! ומה בכך?" "אני מבקשת סליחה. לא הייתה לי שום כוונה לפגוע בך", השיבה גברת ב"ר. "פשוט, יש בניו יורק איש קדוש שנקרא הרבי. ואם את יהודייה, אני לא מבינה מדוע את עוברת את הטיפול הזה מבלי לבקש ממנו ברכה קודם". כל שרשרת האירועים הזו החלה כתוצאה מקריאתו של הרבי להפיץ את המסר התורני ל"כולם".

רוברט קרמניצר הוא עורך דין בסידני, אוסטרליה. הוא גם מחברם של עשרה ספרים בנושא תורת החסידות, ביניהם אוסף של סיפורים מכיל ראשון על הרבי, הנקרא "מפגשים אוסטרליים". הוא רואיין בחודש מנחם אב תשע"ז (2017).

שאלתי את הרב פנחס פלדמן, שליחו של הרבי בסידני, מה לעשות. האם ראוי שאתן לאיש הזה את פרטי הקשר של הרבי? תשובת הרב פלדמן הייתה, "אל תנסה להיות הצנזור של הרבי. פשוט תן לאיש את הכתובת של הרבי, ושיכתוב לו. הרבי יכול לדאוג לעצמו". כך עשיתי, אך הזהרתי את ב"ר שהרבי לא תמיד מגיב, מאחר שמגיעים אליו כל כך הרבה מכתבים ופניות.

כאשר אמרתי זאת, השתרר שקט בעברו השני של הקו, ואחר כך הוא אמר, "נערי היקר, אכתוב על נייר המכתבים של מועצת המלכה (תואר כבוד לפרקליטים בכירים במדינות חבר העמים הבריטי), וברור שאקבל תשובה".

לא הגבתי לדבריו, אך לעצמי חשבתי, "בהצלחה לך!" חלפו כעשרה ימים, ושוב קיבלתי טלפון מב"ר. "נערי היקר, רק שתהיה מעודכן, חשבתי לשתף אותך - מתוך נימוס גרידא - שהרבי שלך כמובן השיב לי, וברצוני להודות לך על שהכרת לי אותו".

"נהדר", אמרתי. "אני לא רוצה להיות חטטן, אבל האם תיאות לשתף אותי בתוכן תשובתו של הרבי?"

"לא, לא, לא, נערי היקר!" אמר, "אשתף אותך בשמחה! הרבי אמר שאשתי והתינוק יהיו בסדר, ושאין שום סיבה לדאגה. קיבלנו גם ברכה שהתינוק ייוולד בעתו ובזמנו".

באותו רגע עשיתי טעות חמורה ושאלתי, "מה שלום אשתך?" תחילה היה שקט בצד השני, ואז הוא אמר, "אשתי קפצה מיד מהמיטה, והיא בסדר גמור. אבל איך אתה בכלל מסוגל לשאול שאלה שכזו?! האם לא זה מה שהיה צפוי שיקרה לאחר שהרבי מעניק את ברכתו?"

זה היה חלקה הראשון של תגובת השרשרת שהזכרתי. החלק השני החל כאשר סיפרתי את הסיפור הזה לחתני, דוד בלאייר, שהגיב, "אני מתערב איתך שב"ר יהודי".

"זה לא ייתכן", אמרתי. "הוא נוצרי ממוצא אנגלוסקסי!" אך דוד התעקש שיעוד יוכח כי הצדק עמו.

לא הייתה לי שום כוונה להיכנס לוויכוח עם חתני,

JEM

תמונות איכות של הרבי

אולי תמונות מארכיון JEM נמל הרגעים האישיים שלכם עם הרבי התמונה באה עם 4 ספייטורים המלאי

עד 48% הנחה

לחודש בלבד מיוחד מחירי הזכויות

פרטים 03-3083554 | photos.jemedia.org/home

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

לזכות אבינו היקר הרב יעקב של מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויזכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשד"מ (1984) — תשמ"ח (1988) - במהלך שיחה שנשא בתענית שבעה עשר בתמוז, הזכיר הרבי מנהג שלא נתפרסם ברבים, לפיו יש הלומדים בימי הצומות את פרשת היום בנ"ך. הרבי ביאר שכאשר לומדים את העניין כפי שהוא בתורה, מאיר אז בגילוי הטוב שבכל דבר, וגם בנוגע לצומות אלו, מתגלה אז עניינים של הצומות כפי שהם עתידים ליהפך "לששון ולשמחה ולמועדים טובים".¹ י"ז תמוז

פרשה

ב"ה, גיליון מס' 297
י"ח תמוז ה'תשפ"ו

הרב שניאור אשכנזי

פינחס

"וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה עֲלֵה אֶל הַר הָעֵבְרִים הַזֶּה וְרֵאֵה אֶת הָאָרֶץ
אֲשֶׁר נָתַתִּי לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל" (במדבר כו/יב)

תעלומת בני משה רבינו

מרים ואהרון זוכים להעמיד דור כמותם, אבל בניו של "איש האלוקים" אינם יורשים אותו. מה המסר?

פרשת פינחס רומזת לפיסה חסרה בחייו של משה רבינו: העובדה שבניו אינם ממשיכים את תפקידו החשוב בהנהגת ישראל.

משה מבקש מהקב"ה, למנות לו יורש מתאים: "יפקוד ה' אֵילוהי הַרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר, אִישׁ עַל הָעֵדָה: אֲשֶׁר יֵצֵא לְפָנֶיהָ וְאֲשֶׁר יָבֹא לְפָנֶיהָ וְאֲשֶׁר יוֹצֵאִים וְאֲשֶׁר יָבִיאִם, וְלֹא תִהְיֶה עֵדַת ה' כְּצֵאֵן אֲשֶׁר אֵין לָהֶם רוּעָה".

מדרש רבה מעניק הסבר מרטיט לעיתוי הבקשה כאן: "כיוון שירשו בנות צלפחד את אביהן, אמר משה: הרי השעה שאתבע צרכי. אם הבנות יורשות, בדין הוא שיירשו בניי את כבודי. אמר לו הקב"ה: 'נוצר תאנה יאכל פריה' (משלי כו/יח) - בניך לא עסקו בתורה, אבל יהושע הירבה לשרתך... והיה מסדר את הספסלים ופורס את המחצלאות בבית המדרש שלך... כדאי שישימש את ישראל".

לאחר שבנות צלפחד זכו לרשת את נחלת אביהן, התעורר משה לבקש אודות ירושת ההנהגה לבניו. אבל בקשתו נדחתה בידי ה', ויהושע בן נון היה זה שירש אותו.

צערו של משה מתעצם לאור העובדה, שהוא צעד מוקף בבני משפחתו. כאשר עלה לשמיים לארבעים יום, הוא השאיר את אהרון וחור - בנה של מרים, להנהיג את העם במקומו. כאשר טיפס על הר סיני לקבל את התורה, הוא היה מלווה באהרון, נדב ואביהוא ושבעים הזקנים. ניהול הכספים למשכן התנהל ביד משה וביד איתמר בן אהרון הכהן. אבל אלו אחיו ואחייניו, ולא בניו שלו.

כולנו בניו

רבי שלמה גנצפריד, מחבר ה'קיצור שולחן ערוך' מוצא כאן רמז מעצים: התורה שייכת לכל אחד. בניו של משה אינם יורשים אותו משום שכל יהודי מן השורה צריך להיות "בנו של משה רבינו". גדולי תלמידי החכמים היו חסרי מעמד וייחוס. רבי אליעזר בן הורקנוס מרד באביו והלך ללמוד בגיל 28. רבי מאיר היה ממשפחת גרים אדומיים, ורבי עקיבא החל ללמוד תורה בגיל ארבעים. רבי עקיבא עלה על רבו והגמרא אומרת (מנחות/ט) כי עומק כוח הפענוח של רבי עקיבא, עלה במובנים מסוימים על לימודו של משה רבינו.

בעוד ש'כתר כהונה' ו'כתר מלכות' קשורים באופי נפשי, ולכן עובדים בתורשה מאב לבנו, 'כתר תורה מונח ועומד ומוכן לכל, שנאמר 'מורשה קהילת יעקב', כל מי שירצה -

"יפקוד ה' אֵילוהי הַרוּחוֹת לְכָל בָּשָׂר אִישׁ
עַל הָעֵדָה... וְאֲשֶׁר יוֹצֵאִים וְאֲשֶׁר יָבִיאִם"
(במדבר כו/יב-יז)

מה משמעות כפל הלשון
"אשר יוציאם ואשר יביאם"?

שאלה אחת בשבת ?

יבוא וייטול" (רמב"ם הלכות תלמוד תורה).

הרבי מליובאוויטש הפיק מכאן מסר נוסף ומשנה חיים, הנוגע בליבת המשימה החינוכית (לקוטי שיחות יח/347): חינוך הוא להאהיב את התורה על הלומד. לא להסתפק בדרשות נאצלות, אלא לגשר על המרחק בין חוכמת ה' ובין הנברא ולתת לאדם החומרי את ההכרה כי התורה היא שלו.

משה רבינו היה 'איש האלוקים', הוא חי בעולם של אמת מוחלטת בו אין דבר מלבד התורה. הוא הוריד את התורה מלמעלה למטה, אבל כדי לחנך נדרש נדבך נוסף - לגרום לתלמיד לקבל את התורה. לעורר ב'נפש הבהמית' סקרנות ותשוקה אל חוכמת ה', כי היא המתנה המתוקה בעולם.

בגובה העיניים

המחנך מוכרח לרדת לעולמו של התלמיד ולהעמיד אותו במרכז. לגרות אותו להעלות שאלה טובה, להעצים ולשבח אותו על הישג ולהעניק פרס. לספר סיפור מרגש, לנגן ניגון המזכך את הנפש, ולמשוך את ליבו באהבת התורה ולומדיה. הרבי לא רק דיבר, אלא פעל ועשה. הרבי הקים תנועת נוער עולמית בשם 'צבאות השם', שעוררה את ילדי ישראל להתקדם רוחנית באמצעות טיפוס בסולם דרגות צבאי, תחרויות ופרסים. הרבי הסביר כי הדרך היחידה לחנך ילדים למשמעת וקבלת עול בעידן של 'חוסר סמכות', היא "על-ידי מערכת של משמעת ומילוי פקודות שהם רגילים לה, מערכת כזו שהילדים עצמם ימצאו אותה קרובה לרוחם".

רק כאשר מתיישבים על הארץ ומשחקים עם הילד בקוביות, הוא מרגיש כי התורה של האבא והאימא - היא גם התורה שלו.

א. מנהיג שיוציא את העם למלחמה, ינצח בה, וישיב אותם בשלום ובחיים כפי שיצאו (ספרי).

ב. מנהיג שזכויותיו הרוחניות יעניקו לעם ודאות שינצחו במלחמה אליה הם יוצאים, וגם יחזירו אותם לכיתם בשלום (רש"י).

ג. מנהיג שיוציא את ישראל מאיזמי אויביהם וגם יביאם לארץ ישראל, שלא כפי שקרה עימו, שהוציאם אך לא זכה להכניסם לארץ (רש"י).

מה משה יענה?
צמאה נפשי

עמ' 2

האצבע של עוג
מקום בארץ

עמ' 4

יהודי קטן
מהקריביים
סיפור שליחות

עמ' 5

כוח ההתמדה
השיעור השבועי

עמ' 6

התמודדות עם
כישלון
ארגז כלים

עמ' 8

מזכי הרבים
קדימה!

הפיצו את העלון
סביבכם ותזכו
בכל הטוב שיצמח
מהקריאה בו

תנאים נוספים תחתיו בגוגל: הרב שניאור אשכנזי

מי בוחר שם לתינוק?

בחירת שם לתינוק נראית כמו משימה חביבה וקלילה, אך בספרי הקבלה והחסידות מבואר כי לשם יש משמעות עמוקה ביותר. השם הוא ה'צינור' שדרכו נמשכים החיות והשפע לאדם, ולכן בחירת השם דורשת אחריות ושיקול דעת.

מובא בספרים כי הזכות והאחריות לקריאת השם נתונות להורים בלבד, ומשמייים מסייעים להם לבחור את השם המתאים לילד בהתאמה לשורש נשמתו. מסיבה זו, נהגו אדמו"רי חב"ד בדרך כלל שלא להתערב בבחירת שמות, אלא במקרים מיוחדים - כגון כאשר התגלעו חילוקי דעות בין ההורים, או כאשר הורו על שם מסוים עוד קודם הלידה כסגולה והמשכת ברכה לזרעא חיא וקיימא'.

לעיתים שוררת אי הסכמה בין ההורים וכתוצאה מכך - מתח ומחלוקת. משום כך התקבלו בקהילות ישראל מנהגים שונים המסדירים את סדר בחירת השמות. הרבי כתב שבמקום שאין מנהג קבוע - את השם לילד הראשון נותן האב, את השם לילד השני נותנת האם, וכן הלאה לסירוגין.

עם זאת, פשוט וברור שהשם צריך להיות מוסכם ומקובל על שני ההורים יחד, והסדר נועד רק לסייע בקבלת ההחלטה. כאשר לא מצליחים להגיע להסכמה - יש לפנות לרב שיורה כיצד לנהוג.

מקורות: ספר חסידים סי' רמה. שער הגלגולים הקדמה כג. אסיף מנהגים והנהגות להסידור חב"ד, מעגל החיים, פ"ג טעפים א-ד. וש"נ. וראה בהרחבה קובץ אור ישראל גל' מז ע' ריב ואילך.

עצור, שוחד!

בשני אירועים דרמטיים וחסרי תקדים ההלכה הנכונה נעלמה ממש רבינו.

האירוע הראשון התרחש מול זמרי בן סלוא, שהציג אישה מדגיגית והתריס בפראות כלפי משה: "זו אסורה או מותרת? ואם תאמר אסורה - מי התיר לך את בת יתרו שהייתה מדגיגית אף היא?". משה נאלם דום מול צמד המופרעים ושתק. רק פינחס הצעיר התעשת והציל את המצב.

האירוע השני קרה בפרשתנו. בנות צלפחד נכנסו לבית המדרש ודרשו לקבל חלק ונחלה בארץ ישראל כדי להקים שם לאביהן המת. טענתן הייתה: "אבינו מת במדבר... ובנים לא היו לו, למה יגרע שם אבינו מתוך משפחתו כי אין לו בן? תנה לנו אחזה בתוך אחי אבינו!".

ושוב נופלת עלטה על רבן של ישראל. משה מעביר את משפטן לפני ה', ורש"י מסביר: "התעלמה הלכה ממנו". משה כבר שמע את פסק ההלכה בעבר מהקב"ה, אבל פתאום תקפה אותו שכחה.

וכל אחד תמה: איך "איש האלוקים אשר ידעו ה' פנים אל פנים", אשר "לא נס ליחו ולא כהתה עינו", מאבד כביכול את השליטה? ומדוע דווקא בשני המקרים הללו?

מה יענה משה?

התשובה היא, שבשניהם הפך משה להיות נוגע בדבר. על כורחו הפך להיות מעורב אישית, ולכן נלקחה ממנו הזכות להיות הפוסק האחרון.

זמרי התריס: "זו אסורה או מותרת? ואם תאמר אסורה - מי התיר לך את בת יתרו?".

בחוצפתו הפך את משה להיות צד בעניין. כעת כל תשובה שיאמר תתקבל בחשדנות. אם יכריע שהמדיינית מותרת, יאמרו: "כי אשתו כזאת...". ואם יאסור - יואשם במוסר כפול. אם ינסה להסביר שהוא נשא את המדיינית לפני מתן תורה וזמרי בא אחרי מתן תורה, יצקצקו בזלזול כי מדובר בתירוצים לאחר מעשה.

דבר דומה אירע אצל בנות צלפחד. הן הכריזו: "אבינו מת במדבר והוא לא היה בין הנועדים על ה' בעדת קורח". הן מזכירות כי אביהן לא היה בין אנשי קורח שערערו על מנהיגות משה. כך הפכו את משה לבעל אינטרס בדיון ומייד נשכחה ממנו ההלכה.

הרס עצמי

שכן, כמה שאנו אוהבים את האמת - אנו אוהבים יותר את עצמנו. השוחד העצמי גדול יותר מההיגיון ומטה את השכל לכיוונים הנוחים לו. המוח האנושי נתפס ככוח נאור, שבוחר לגופו של עניין, אך באמת הוא רק כלי ביד הדחף האנוכי.

חז"ל (כתובות קה) פירשו את המילה "שוחד" כהלכה של שתי מילים: "שהוא חד", וכתוב רש"י: "שהנותן והמקבל נעשים לב אחד". השוחד נוגע באינטרסים הקיומיים של המקבל, ומכאן נוצר בו חיבור קיומי אל הנותן, שמשבש את שיקול דעתו.

לכן אפילו "משה אמת ותורתו אמת", שעלה השמיימה כאחד המלאכים, מנוע מלהכריע במקום של טובת הנאה. ללמדנו - אנשי השורה - עד כמה הרסני הוא השוחד העצמי.

(לקוטי שיחות יג/96 ואילך)

סיפור ◀ הרב שניאור אשכנזי

ביום חמישי, ערב לפני היציאה לטיול, הוא צפה במשחק בייסבול. המשחק היה צמוד ובסופו ניצחה במפתיע הקבוצה החלשה. הפרשן המלומד קם והכריז בפני צופי הטלוויזיה: "ככה זה בספורט, מי שמשחק יותר טוב הוא המנצח". המילים היכו בראשו של הנער. הוא כבר שמע אותן.

פתאום ראה מול עיניו את הטובות של הרבי לוחשות: "זכור תמיד, אתה נמצא במלחמה בין שני יצרים, לפעמים המאבק סוער ומותח, אבל מי שמשחק יותר טוב הוא המנצח". הוא נשאר עם הוריו בבית הכנסת ביום הכיפורים.

"בספורט אין כללים, מי שמשחק יותר טוב הוא המנצח".

הרבי הביט בו: "בתוכך פועלים שני שחקנים: היצר הטוב והיצר הרע. כל אחד מנסה למשוך אותך אל הצד שלו והמאבק הוא מותח וסוער. אבל תזכור תמיד את המסר שהשמעת: בספורט אין כללים, מי שמשחק יותר טוב - הוא המנצח". חלפו שנים. הכיתה של הנער זכתה בפרס יוקרתי, לבלות סופשבוע במשחק ספורט בניו אורלינס. כשסיפר להוריו על הפרס, הם התנגדו. "בסוף השבוע הזה חל יום הכיפורים ואנו מקפידים ללכת לבית הכנסת". הנער לא הבין מדוע יום הכיפורים חשוב יותר מהנטיעה הכיתתית והכריז שהוא כן נוסע. ההורים החליטו להשאיר את ההחלטה בידי. כלומר, להשלים עם זה שהוא נוסע.

נער אמריקאי נכנס עם סבו לפגישת יחידות עם הרבי מליובאוויטש. הנער עמד בערב בר המצווה והסבא השתוקק לקבל ברכה עבור נכדו. אחרי שיחה קצרה עם הסבא שהתנהלה באידיש, הרבי פנה אל הנכד באנגלית והעלה שאלה מפתיעה: "אתה אוהב ספורט?".

שקט השתרר בחדר, הנער ציפה לדרשת בר מצווה שגרתית עם רעיון מפרשת השבוע, אבל ענה בהתלהבות לשאלת הרבי: "אני מכור לבייסבול".

"אתה הולך לצפות במשחקי בייסבול של קבוצות אמיתיות", שאל הרבי. "בוודאי, השבוע הלכתי עם אבא לצפות במשחק של הקבוצה האהובה עלינו, הניו יורק יאנקיז'.

"ומי מנצחת במשחקים בדרך כלל?", שאל הרבי. "זה לא עובד ככה", ענה הילד בידענות,

להצטרפות למזכי הרבים בהפצת העלון: parasha.org.il

לפניות, שאלות, הצעות, והקדשת מדורים בעלון: chabad@chabadisrael.co.il • 058-5988-770

למינוי דיגיטלי: chabadisrael.co.il

יוצא לאור על ידי המרכז לעזרי שלוחות © כל הזכויות שמורות. עורך: לוי שייקביץ מערכת: אלי קניג, מנחם שייקביץ

צעירות אגודת חב"ד כל הזכר לכל אחד יו"ר: הרב יוסף יצחק הכהן אהרונוב www.chabad.org.il נא לשמור על קדושת העלון

רבי שלמה הלוי סג"ל
כינוי: רבי שלמה מקרלין

תאריך פטירה: כ"ב תמוז תקנ"ב

קברו של רבי שלמה בלודמיר. ויקיפדיה

אחד מגדולי החסידות בדור השני, תלמידו של המגיד ממעזריטש וידידו של בעל התניא היה זה רבי שלמה מקרלין.

רבי שלמה נולד לפני 288 שנים לרבי מאיר ויוטא בעיר טולטשין שבאוקראינה. היה תלמידם של המגיד ממעזריטש ושל תלמידו רבי אהרון מקרלין, מייסד חסידות קרלין. לאחר שנפטר רבו רבי אהרון, עוד בחיי המגיד, המשיכו תלמידו רבי שלמה.

השפעתו הייתה רחבה, והיא התפרסה על כל רוסיה וליטא. היה נחשב לבעל מופת וראו אצלו ניסים על טבעיים, כך העיד עליו ידידו אדמו"ר הזקן בעל התניא. הוא אף ביאר את הטעם על כך: מכיוון שהיה טפח גבוה מעל הארץ לכן יכול היה לעשות מופתים.

התגורר בעיר לודמיר. ביום שבת קודש י"ז תמוז תקנ"ב, בעיצומה של מלחמת פולין-רוסיה, הוא היה עם תלמידיו בבית הכנסת. ובזמן אמירת ה'כתר' בתפילת המוסף, הקוזקים פרצו לבית מדרשו, וירו בחמישה עשר מתפללים וביניהם רבי שלמה.

חמישה ימים היה בין חיים למוות וביום כ"ב בתמוז נפטר מפצעיו על קידוש השם.

לקוזאק שירה בו קרו ארמילוס, ויש מסורת חסידית שרבי שלמה היה משיח בן יוסף ולכן נרצח בידי גוי בשם ארמילוס (מלך רשע המופיע ממצרים מימי הגאונים, וקשור לאחריית הימים).

הוא נקבר בלודמיר. את מקומו בהנהגת חסידות קרלין המשיך תלמידו המובהק, רבי אשר מסטולין, שהיה בנו של רבו, רבי אהרון הגדול מקרלין. רבי אשר גדל אצלו מכיוון שהתייתם מאביו בגיל צעיר. בנוסף לכך, גם בנוי הקימו לימים שושלות חסידיות.

חור בתקרת הבור

הצדיק רבי בונים מפשיסחא היה מפורסם בפולין בחוכמתו הרבה, מעבר לקדושתו והיותו מנהיג לאלפים ופורץ דרכים חדשות בעבודת ה' באהבה וביראה.

אחרי פטירת הצדיק רבי אורי, ה'שרף' מסטרליסק, הגיע אחד מתלמידיו אל רבי בונים על מנת להסתופף בצילו. "במה הדרך אתכם רבי אורי?", התעניין רבי בונים, "באיזו דרך ניהל אתכם בעבודת השם?".

והחסיד השיב: "רבי אורי שם דגש מיוחד על עניין השפלות והענווה. בסטרליסק היו עובדים באופן מיוחד על הימנעות מכבוד מיותר, שהאדם לא יעשה עניין מעצמו. לו בא רב או עשיר גדול לסטרליסק, היו שולחים אותו להביא מהשוק דליי מים. מי שבחר לבוא לסטרליסק ידע דבר אחד, מה'אני' הגדול עליו להיפטר ובמהרה...".

רבי בונים, רוח אחרת הייתה עימו ודרך שונה בעבודת השם. וכדי להסביר את דרכו, סיפר:

מעשה בשלושה אנשים שישבו במאסר, בבור כלא עמוק ואפל. שניים מהאנשים היו חכמים והשלישי - טיפש.

בכל יום היו מורידים להם אוכל ושתייה. החושך בבור היה מוחלט, אבל באמצעות מישוש וסימנים כאלו ואחרים החכמים הבינו מה הורידו להם וידעו כיצד לאכול ולשבוץ. הטיפש לא הצליח לאכול, שכן לא ידע לזהות מה ראוי למאכל וכיצד. על הכף חשב שהיא קערה ועל הקערה שהיא כוס, וכך הלאה.

אחד מן החכמים ישב בכל יום במשך זמן רב להסביר לטיפש כיצד לזהות את האוכל ולאכול. אלא שבכל פעם היו מורידים להם כלים אחרים ודברי מאכל אחרים, כך שה'שיעור' של אתמול לא הועיל להיום... בכל יום היה צריך החכם ללמד את השוטה את השיעור היומי בהתמודדות עם ה'חבילה' שקיבל אל החדר החשוך.

החכם השני היה יושב ושותק. לכאורה, לא מסייע במאמצי ההסברה לטיפש. פעם שאל החכם הראשון את החכם השני: "מדוע אתה לא מסייע ומעניק מחוכמתך לטיפש, ללמד אותו כיצד להשתמש במה שהוא מקבל?".

השיב השני: "בזמן שאתה חושב כיצד לסייע לו היום, חושב אני כיצד לחזור חור, קטנטן לפחות, בתקרת הבור, כך שהשמש שבחוץ תאיר כאן - וממילא לא יהיה כל צורך ללמד אותו, כיוון שיראה בעצמו".

הצדיק רבי אורי התמודד עם הבעיות הנובעות מה'ישות' האנושית, ורבות הן. אין כמעט בעיה ששורשה אינו בישות. מכעס וגאווה דרך חוסר סובלנות ובעיות שלום בית, בעיות בסמכות ההורית וביחסים חברתיים. אפילו קושי בלימוד תורה ותפילה. ברור לכל מי שצעד ולו צעד אחד בעולם עבודת השם הפנימית שה'ביטול' הוא תנאי קיומי ממש לעבודת ה'.

אך הצדיק רבי בונים הבין שבמקום להילחם עם היצר, שאומן במלאכתו הוא, ובכל יום ימצא דרך אחרת לבטא את ישותו. היום תסחוב דליי מים; מחר זה עצמו כבר יהיה מקור גאוותך. אצל חסידים לא אהבו לתת תוארי כבוד מופרזים לאנשים, אך לא תמיד זה מנע מהם להיות אנוכיים...

תמורת זאת, הבה וננסה לנקב את המכסה האטום. אשנב שיאפשר היכרות, ולו הקלושה ביותר, עם מי שאמר והיה העולם. כאשר אור השמש יאיר - נראה בעצמנו את ההבדל בין יום ובין לילה.

אפשר לומר שספר התניא תואם לדרכו של רבי בונים. אומנם - כהבחנת רבי אורי - ספר התניא מאבחן את האויב הגדול שלנו ב'ישות', אך הטיפול בפועל הוא באמצעות התבוננות שברובה היא התבוננות בגדלות הא-ל, בחידוש העולם בכל רגע מן האפס המוחלט, בביטול העולמות. העיסוק הישיר איננו במצב הנפש הבהמית, אלא בהבנת המציאות הכללית של "הוא לבדו הוא ואפס בלעדו ממש". וכך, כאשר עוסקים ב'אחד האמת' אי אפשר לשקר, אי אפשר לזייף. ברור לחלוטין מה נכון ומה לא נכון.

נכון - לדאוג ליהודי שני, להתאמץ עבור מצווה, לשמוח ולרנן על עצם הקשר עם הקב"ה.

לא נכון - כל מה שאין בו מן הביטול המוחלט ל'אחד האמת'.

רישום משפחות ישראל

”שָׂאוּ אֶת רֵאשׁ כָּל עֵדַת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִבְּנֵי עֶשְׂרִים שָׁנָה וּמַעְלָה לְבֵית אֲבֹתָם...” (במדבר כו/ב).

במרכז הפרשה מופיע פירוט של כל משפחות עם ישראל. כל שבט התחלק לבתי אב, הנקראים על שם נכדיו של יעקב אבינו. רוב הנכדים מוזכרים בספר 'בראשית'.

שם השבט:

שם משפחה:

מיקום:	זמן:	מונים:
ערבות מואב	שנת הארבעים ליציאת מצרים	משה אלעזר בן אהרן
מי חסר?	בספר בראשית מוזכרים עשרה בנים של בנימין אך בפרשת פנחס רק חמישה.	
לא לשמוע	הסיבה: חלק מהמשפחות נכחדו במהלך השנים.	אצבון ארזני
הסוד	אחד מבני גד נקרא: בכראשית: אצבון בפרשתנו: ארזני	צפון
בני ישיבה	השילוב מרמז: שהאצבעות נבראו כדי לתחוב אותן באוזניים ולא לשמוע דבר רע.	צפון
יוצאת דופן	בן נוסף של גד נקרא: בכראשית: צפון. בפרשתנו: צפון.	
	השילוב מרמז: למשה רבינו, שנקבר בנחלת שבט גד אך מקום הקבורה צפון ונעלם.	
	בנו של יששכר נקרא: ישוב. השם מרמז: שבני יששכר היו יושבי ישיבה ולומדי תורה.	
	שרה בת אשר מוזכרת בפרשה באופן מיוחד, למרות שאין משפחה הנקראת על שמה.	

יהודי קטן מהאיים הקריביים

בחורף תשד"מ, הרב משה קוטלרסקי ז"ל, סגן יו"ר ארגון 'מרכז לענייני חינוך' הממונה על שלוחי חב"ד בכל העולם, ישב במשרדו בשכונת קראון הייטס כשלתע

צלצל הטלפון. על הקו היה הרב חודקוב, מזכירו הראשי של הרבי.

"הרבי מבקש", אמר המזכיר, "שתטוס מייד אל האי קורסאו באיים הקריביים".

הרב קוטלרסקי לא שאל מה עליו לעשות שם, אלא פשוט יצא למשימה. הוא לקח איתו בחור נוסף ויצאו לשדה התעופה. בדיוק עמדה טיסה לצאת לאיים הקריביים והם עלו עליה. אחרי כמה שעות טיסה, הם נחתו באי קורסאו.

נהג מונית עצר להם והם ביקשו להגיע למרכז הקהילתי היהודי. הוא הוביל אותם לבית כנסת שכונתי קטן, במקום לקחת אותם לבית הכנסת הגדול 'מקווה ישראל'. סימן ההיכר שצד את עיניהם היה חול לבן שריפד את הכניסה לבית הכנסת במקום אבנים מרוצפות. המבנה נוסד מאות שנים קודם לכן, על ידי מהגרים שהיו צאצאים של מגורשי ספרד. המהגרים רצו להנציח את מסירות הנפש של הוריהם, שהיו מתכנסים בליל יום הכיפורים בספרד, במקומות מסתור לא מרוצפים כדי שקול נעליהם לא יישמע לאוזני אנשי הרשע מהאינקוויזיציה.

ר' משה וחברו נכנסו לבית הכנסת, ובדיוק יצא ממנו יהודי שביקש לנעול את הדלתות. הם הציגו את עצמם כאנשים שבאו מניו יורק בשליחותו של הרבי מליובאוויטש והם מתעניינים בצורכי הקהילה. האיש הביט בהם בחוסר אמון והיה נראה שהוא עומד להתעלף. האיש תפס בידיהם וביקש מהם לשבת. "נפלתם עליי כמו מלאכים מהשמיים", אמר.

שמו חיים גרוסמן, ויש לו בן יחיד בשם אלי. אין בית ספר יהודי באי והילד לומד בבית ספר קתולי. הבוקר, לפני כמה שעות, זימנו את אביו לפגישה דחופה עם המנהל, משום שכבר כמה שבועות שהילד לא נוכח בבית הספר. הסתבר שהוא מסרב לקיים את הטקסים הנוצריים בבית הספר, בתגובה הוא סופג לעג והתנכלויות מהחברים, ופשוט בורח מהמקום.

"בדיוק כעת", הוסיף האב בכאב, "באתי לבית הכנסת להתפלל לאלוקים שאמצא את הדרך הנכונה להתמודד עם בני. אתם נפלתם עליי מן השמיים". הרב קוטלרסקי הציע לשוחח עם הילד, ואכן הוא קנה את אמונו ושכנע אותו לנסוע איתם ל'מחנה' של חב"ד בניו יורק.

האבא התרגש כל כך מהנס שקרה מול עיניו וביקש להעביר את תודתו לרבי. הוא ציין במכתבו כי אינו יודע איך להציג את עצמו בפני הרבי, ולכן מבקש שימסרו לרבי כי "יהודי קטן מקורסאו" מודה לו.

הוא קיבל בחזרה מכתב מהרבי: "מר חיים יוסף גרוסמן, ברידסדארט 74 קורסאו: שמחתי לקבל את ברכותיך באמצעות ידידינו המשותפים. אומנם עליי לחלוק על הכינוי שבו כינת את עצמך: 'יהודי קטן מקורסאו'. הרי אין כל צורך להדגיש בפניך כי כל יהודי, איש או אישה, יש לו נפש אלוהית המהווה "חלק אלוהי ממעל", כפי שמוסבר בתנאי החל מהפרק השני. "לפיכך אין דבר כזה 'יהודי קטן', וליהודי או יהודייה אסור אף פעם לזלזל בפוטנציאל העצום שלו/ה".

קורבן התמיד: כוחה של התמדה

מה גרם לתורה להמתין ארבעים שנה כדי לצוות על קורבן התמיד, וכיצד משפט אחד בבוקר קובע את צורתו של היום כולו?

שאלת מיקומה של פרשת התמיד

השבוע אנו פוגשים את הפרשה שנקראת הכי הרבה פעמים בשנה - פרק כח העוסק בהקרבן התמידין והמוספין. פרשה זו מתארת את סדר העבודה הבסיסי בבית המקדש בבוקר ובערב, בשבתות ובמועדים. אולם, התבוננות במיקומה של הפרשה מעוררת תמיהה עמוקה, כפי ששואל האור החיים' הקדוש (כח/ב): "צריך לדעת למה סידר פרשת הקורבנות במקום זה, אחר מינוי יהושע, ולא במקום שציווה על הקורבנות בפרשת אמור, שהרי מצווה זו מוכרח אתה לומר שנהגה מיום שהוקם המשכן (בשנה השנייה לצאתם ממצרים) ואילו יהושע נסמך בשנת הארבעים?".

והקושי גדול יותר: האמת היא שפרשת התמיד כבר הובאה בשלמותה בתורה והיא אכן הובאה במקום בו ראוי להיאמר - בתוך סדר הקמת המשכן, בעיצומה של פרשת תצווה. שם, עוד לפני שהובאו כל הקורבנות האחרים, התורה מצווה על הקרבן התמיד, משום שהוא תכלית המשכן והמזבח. והנה רש"י בפרשתנו עומד על בעיית הכפילות, אלא שתירוץו רק מעצים את הקושי: "אף על פי שכבר נאמר בפרשת ואתה תצווה 'זוה אשר תעשה' [קורבן התמיד], היא הייתה אזהרה לימי המילואים וכאן ציווה לדורות".

כלומר: שם ציווה התורה על הקרבן התמיד בשבעת ימי המילואים, ואילו כאן חוזר הציווי כמצווה נצחית לכל ימי הבית. והתמיהה מתעצמת: למה ביחס לימי המילואים מקדימים את התמיד לכל הקורבנות, ואילו הציווי לדורות נדחה עד סוף ארבעים השנים במדבר?¹

1. יצוין, שיש מגדולי הראשונים שפותרים את הסבך על ידי חידוש מהפכני: קורבנות התמידים והמוספים כלל לא הוקרבו בימי המדבר, כאשר היו ישראל נזופים מכעס השכינה (האבן עזרא - לגבי קורבן התמיד, ובודומה לכך כתב הרמב"ן ביחס לקורבנות המוספין שנהגו רק כשנכנסו לארץ). לשיטה זו כמובן אין כל קושי במיקום הפרשה כאן, אולם רוב הפרשנים חלוקים על כך, וכפי שציטטנו מהאור החיים לעיל, ואין כאן מקום להאריך בקשיים שעולים לפי שיטה זו.

הקב"ה למשה: ה' אומר עד שאתה מצווה אותי לדאוג לילדים, תצווה אותם לדאוג לי. לפני שאתה מצווה אותי להעמיד להם מנהיג מלמעלה, תצווה אותם לא לשכוח אותי מתוך עצמם. הדרך לשמר את הקשר היא הקרבן התמידין

נצח והמשכיות

ההסבר שמופיע בדברי כמה מפרשים הוא שהתורה שומרת את פרשת התמיד לסוף, כי בה תלוי הנצח וההמשכיות.

רגע לפני שנכנסים לארץ ונפרדים ממשה, וכל אחד תוהה אלו זכויות ימשיכו ויגנו עלינו ואלו יסודות ימשיכו ויחזיקו את הקשר בינינו ובין הקב"ה, התורה מקדימה רפואה למכה ומפרטת את פרשת הקורבנות.

כך אנו רואים שכשהקב"ה מבשר לאברהם על ירושת הארץ, מקשה אברהם: "במה אדע כי אירשנה?". ומפרש רש"י: אמר לפניו הודיעני באיזה זכות יתקיימו בה? אמר לו: בזכות הקורבנות.

וככל שהדברים אמורים ביחס לקורבנות בכלל, הם נכונים שבעתיים ביחס לקורבן התמיד.

המשנה בתענית (ד/ו) מציינת שביום שבעה עשר בתמוז בטל התמיד - ובו ביום הובקעה העיר. משתמע מכך שקורבן התמיד היה מעין קמע של ירושלים. כל עוד הוקרב התמיד בבית המקדש - עמדו החומות כנגד חודשים של מצור, וכיום שבעה עשר בתמוז שהופסק התמיד - בו נפרצו החומות.

קורבן התמיד הוא, אפוא, העוגן הנצחי של הקשר והחיבור בין שמיים לארץ.

פרשת התמיד - תגובת הקב"ה למשה

ב'ספרי' מובא היבט נוסף ויותר יסודי

למרכזיות התמיד, כהמשך לעבודת משה. הספרי (על במדבר כח) אומר: "לפי שמושה מבקש 'אשר יצא לפניו ואשר יבוא לפניו' - משל למלך שהייתה אשתו נפטרת מן העולם והייתה מפקדתו על בניה... אמר לה: עד שאת מפקדתני על בניי - פקדי בניי עליי, שלא ימרדו בי ושלא ינהגו בי מנהג ביזיון. כך אמר לו הקב"ה: עד שאתה מפקדני על בניי - פקוד בניי עליי, לכך נאמר 'צו את בני ישראל'".

פרשת התמיד באה בהמשך לפסוקים הקודמים, המתארים את אחת הבקשות האחרונות של משה. לאחר ציווי חלוקת הארץ לנחלות, משה ידע שפטירתו קרבה, והוא מבקש בצעד אחרון של מנהיגות לחשוב על היום שאחרי ולמנות יורש ראוי שינהיג אותם וישמור עליהם כעם מלוכד. וכאן מגיעה תגובת הקב"ה למשה: ה' אומר עד שאתה מצווה אותי לדאוג לילדים, תצווה אותם לדאוג לי. לפני שאתה מצווה אותי להעמיד להם מנהיג מלמעלה, תצווה אותם לא לשכוח אותי מתוך עצמם. הדרך לשמר את הקשר היא הקרבן התמידין.

כעת, משהבנו את פשר המיקום של פרשת התמיד, עולה הצורך לברר: מהו באמת הסוד? מה יש בקורבן התמיד שהופך אותו ללוז ויסוד הקשר בין עליונים לתחתונים?

איך מתחילים את הבוקר

התשובה טמונה בעצם המילה "תמיד": לכאורה, למה קרוי הקורבן "תמיד"? הוא הרי לא הוקרב תמיד, אלא רק בבוקר ובערב? תמיד זה "שיוויתי ה' לנגדי תמיד", וכן "טוב לב משתה תמיד". אלו שני יסודות שבאמת אמורים ללוות אותנו תמיד ממש בכל רגע ושנייה מהחיים. אבל הקורבנות היו צריכים להיות קרויים בשם אחר כמו "קבוע", "תדיר" וכיוצא בזה?

מבאר הרבי (לקוטי שיחות ג/940) את יסוד העניין: מה שעושים בבוקר ובערב הוא 'תמיד'. "מודה אני" שהאדם מכריז מייד בקומו משנתו הוא מעצב ומהווה את היסוד של כל מה שעושים לאחריו ולפניו. זה סוד החביבות העצומה של קורבן התמיד, כנ"ל, שכל עוד מקריבים אותו לא נפרצת חומת ירושלים והקשר עם הקב"ה הוא איתן וחזק.

קורבן התמיד הוא פנטט גאוני של יצירת חיים. הוא הסוד שמגלה לנו יוצר האדם והעולם, איך לעצב חיים מושלמים: האדם הוא מה שהוא עושה ראשון בבוקר ואחרון

זה חדש: משה חשוד בשחד?!

אמרו לו קדם לכן. "אבינו מת במדבר, והוא לא היה בתוך העדה הנועדים על ה' בעדת קרח, כי בחטאו מת".

בנות צלפחד צינו בפני משה, שאבא שלהן לא היה מבין המורדים במשה רבנו במחלקת קרח. זהו! באותו רגע משה החליט שהוא פסול מלפסק להן הלקח! בגלל שבלי להתפונן, הן 'שחדו' את משה, בכך שהזכירו שצלפחד לא נלחם בו. זה סוג של 'מחמאה' למשה. כאלו אמרו: אבא שלנו תמוך בך, אז תן לנו נחלה בארץ.

ראו כמה צריף להזהר משחד!

(מקבד מתורת הרבי מליובאוויטש)

משה רבנו חשוד בלקיחת שחד? איזו אמירה מוזעזעת... מה פתאום! משה רבנו הוא גדול הנביאים, האיש שעלה לשמים לקבל את התורה מהקדוש ברוך הוא. אין סכוי שהוא יחטא. ובכל זאת, הקשיבו לספור.

בנות צלפחד התייצבו בפני משה רבנו ותבעו לקבל נחלה בארץ ישראל. משה רבנו לא השיב להן, אלא הוא פנה לקדוש ברוך הוא ושאל מה לענות.

האמנם משה לא ידע בעצמו את ההלכה? המפורשים אומרים שהוא ידע גם ידע. משה לא רצה לענות להן. ומדוע? בגלל מה שבנות צלפחד

בערב. המעשה הראשון והאחרון של היום, הם הגרעין והתשתית בהם כלול היום כולו. אלו רגעים רבי עוצמה שמעצבים את ההמשך.

'מודה אני' - הדרך להתחיל נכון את היום

המסר שהרבי מעלה מכך רלוונטי לכל אחד מאיתנו - ההוראה לצורת ההתנהלות בבית יהודי: סדר היום מורכב מפרטים רבים שאולי אין להם שייכות עם הנשמה, לכן צריכים להקפיד מייד בהתחלת היום, שהקריאה הראשונה תהיה 'מודה אני לפניך', להודות לקב"ה על החזרת הנשמה, להצהיר עליו כמלך ולהתמסר אליו בכל כוחותינו.

ואכן הרבי לא היה רק 'נאה דורש' כפי שמעיד הסיפור הבא:

נחום סטילרמן, כנער צעיר בקראון הייטס, נהג להביא משלוחי מכולת לביתה של הרבנית חנה ע"ה, אימו של הרבי, וזכה ממנה ליחס חם ולבבי.

כשהגיע לגיל 18 ועמד לצאת ללמוד בקולג', הוא ידע שקיום התורה והמצוות שם יהיה מאתגר יותר. משום כך, עלה בדעתו לכוון בתפילה אחת במיוחד, והיא תהיה בסיס יראת השמיים שלו. הוא שאל את הרבנית חנה: מהי התפילה החביבה על הרבי? הרבנית ענתה שאינה יודעת והיא תברר זאת.

בפעם הבאה שהגיע היא אמרה: "אני שמחה שיש לי תשובה לשאלתך. זו תפילה מאוד קצרה, הראשונה שאומרים בבוקר: 'מודה אני לפניך מלך חי וקים, שהחזרת בי נשמותי בחמלה, רבה אמונתך'."

הסוד של "מודה אני", נעוץ כלשונה של הרבנית חנה בכך, שהוא "התפילה הראשונה שאומרים בבוקר", ובכך הוא קורבן התמיד של האדם בדורנו.

כאשר נקודת הפתיחה של היום, עוד בטרם נשאב האדם אל פרטי העולם וטרדותיו, היא אותה התמסרות מוחלטת של 'מודה אני' - אזי ה'תמיד' הרוחני הזה מקרין על היום כולו, ומציב שמירה מעולה על חומותיו של הבית היהודי.

טרייה לשלחן שבת לכל המשפחה

1. לאיזה שבט השתייך זמרי בן סלוא, "נשיא בית אב", שנהרג על ידי פינחס?

- א. שבט ראובן. ג. שבט שמעון.
- ב. שבט לוי. ד. שבט יהודה.

2. לאיזה שבט השתייכו בנות צלפחד?

- א. שבט אפרים. ג. שבט ראובן.
- ב. שבט מנשה. ד. שבט בנימין.

3. מה ענה ה' למשה בתגובה לבקשת בנות צלפחד?

א. נשים אינן יכולות לרשת אדמה קלל.

ב. תן להם אחת נחלה בתוך אחי אביהם.

ג. הן יקבלו כסף כפצויי אך לא חלקת אדמה בארץ.

ד. הנחלה מתבטלת ועוברת לכהנים.

4. מדוע משה לא יוכל להכנס לארץ?

א. על שהמרו את פי ה' במי מריבה, ולא קדשו את שמו לעיני העדה.

ב. על כך ששבר את לוחות הברית.

ג. על שסרב ללכת לפריעה בסנה שבקעה ימים.

ד. כי היה מבגד ועגף מדי למלחמה הגדולה בכנען.

5. מי נבחר להיות יורשו של משה?

א. פינחס הכהן.

ב. יהושע בן נון.

ג. פלב בן פנה.

ד. אלעזר בן אהרן.

6. באיזה חג מקריבים כסף הפל שבועים פרים, בסדר יורד מדי יום (מ-13 עד 7)?

א. חג המצות.

ב. חג השבועות.

ג. חג הסוכות.

ד. יום הכפורים.

תשובות: 1. ג, 2. ב, 3. א, 4. ב, 5. ג, 6. ב.

עין חדה

מה הקשר בין התמונה לפרשה?

פתרון החידה מהשבוע שעבר: "משל, אומרים לצרעה לא מדבשה ולא מעקצה" (רש"י לבמדבר כא/ב).

סמיכה

זה אמת?!

בפרשתנו משה רבנו הסמיך את יהושע להיות המנהיג אחריו. הרמב"ם מפרט את רשימת ה'סמיכה' העוברת מרב לתלמידו כמו שרשרת ארפת דורות.

סמוך לשפרעם יש צמת הקרוי בשם 'צמת סומך', הקרוי על שם ספור היסטורי שמספרים חז"ל. פעם הרומאים הרשעים אסרו לסמוך רבנים חדשים בישראל. רבי יהודה בן פבא התעלם מהסכנה וסמוך חמשה רבנים בעמק שבין שתי ערים גדולות. פתאום התנפלו עליהם חילים רומיים. רבי יהודה אמר לתלמידיו לברוח, והוא נהרג על קדושת השם.

HENRY & IRIS SILBERMAN BUILDING

CHABAD HEBREW COMMUNITY CENTRE

בית חב"ד

JEWISH LEARNING

עלון בית הכנסת

פרשת פנחס
י"ט תמוז, 5786
4 ביולי, 2026

פרשת השבוע בעמוד...

פרשה - עמי 403
הפטרה - עמי 423

פרשה - עמי 1631
הפטרה - עמי 1698

פרשה - עמי 164
הפטרה - עמי 253

זמני התפילות

שבת

8:45 pm	הדלקת נרות
7:16 pm	מנחה מוקדמת
8:40 pm	מנחה (יום ששי)
9:30 am	שחרית
8:25 pm	מנחה
9:57 pm	צאת השבת

ימות החול

9:00 am	יום ראשון
7:00 am	שני, חמישי
7:00 am	שלישי, רביעי, ששי

מנחה

8:47 pm	ראשון - שלישי
8:46 pm	רביעי - חמישי

ערבית

9:38 pm	ראשון - שלישי
9:37 pm	רביעי - חמישי

השבוע בחסות...

סעודה שלישית

קידוש

משפחת שטיינברג ומשפחת הרב
לנדא לכבוד הקבוצה שנסעה
לאהל הרבי בשבוע החולף

ארוחת בוקר יום א

מועדון שבת לילדים

קידוש

פינת קפה

עליזה מירסקי לע"נ בעלה
צבי בן נתן

CHAI HEBREW SCHOOL
בית ספר ליהדות האוירה לראשית
2026-2027
REGISTRATION NOW OPEN!

SPECIAL OFFER for New Students!
LIMITED TIME OFFER!
ONLY **\$360**
SEP - MAY
REGULAR PRICE: \$1000-
SUBSIDY AVAILABLE!

CHAI AFTER SCHOOL
2026-2027
REGISTRATION NOW OPEN!

SPECIAL NEW STUDENT OFFER!
LIMITED TIME OFFER!
ONLY **\$1500**
SEP - JUNE
REGULAR PRICE: \$3000-
SUBSIDY AVAILABLE!

GIRLS AND BOYS JK-Grade 6
3:30PM - 6:00PM
MONDAY, TUESDAY & WEDNESDAY
TRANSPORTATION PROVIDED

HENRY & IRIS SILBERMAN BUILDING
CHABAD HEBREW COMMUNITY CENTRE

בית חב"ד

JEWISH LEARNING

SHUL BULLETIN

PARASHAT PINCHAS
19 Tammuz, 5786 / July 4, 2026

TEFILLAH SCHEDULE

SHABBAT

Candle Lighting	8:45 pm
Early Mincha	7:16 pm
Mincha (Fri)	8:40 pm
Shacharit	9:30 am
Mincha	8:25 pm
Shabbat ends	9:57 pm

WEEKDAYS

SHACHARIT

Sunday	9:00 am
Mon, Thu	7:00 am
Tue, Wed, Fri	7:00 am

MINCHA

Sun - Tues	8:47 pm
Wed - Thurs	8:46 pm

MAARIV

Sun - Tues	9:38pm
Wed - Thurs	9:37 pm

Torah Reading Page Numbers

PARASHA – PG 164
HAFTORA – PG 253

PARASHA – PG 1631
HAFTORA – PG 1698

PARASHA – PG 403
HAFTORA – PG 423

SPONSORS

KIDDUSH

Steinberg and Landa families in honor of the group who had the privilege of visiting the Rebbe's Ohel this past week.

SEUDA SHLISHIT

KIDS CLUB

SUNDAY BREAKFAST

COFFEE CORNER

Aliza Mirsky in memory of her husband Zvi ben Nathan

BEYT MEDRASH CHAVRUTA

CHAI HEBREW SCHOOL
בית ספר להוראת באווריה לילדים
2026-2027
REGISTRATION NOW OPEN!

SPECIAL OFFER for New Students!
LIMITED TIME OFFER!
ONLY **\$360**
SEP - MAY
REGULAR PRICE: \$1000-
SUBSIDY AVAILABLE!

CHAI GYM AFTER SCHOOL
2026-2027
REGISTRATION NOW OPEN!

SPECIAL NEW STUDENT OFFER!
LIMITED TIME OFFER!
ONLY **\$1500**
SEP - JUNE
REGULAR PRICE: \$3000-
SUBSIDY AVAILABLE!

GIRLS AND BOYS JK-Grade 6
3:30 PM - 6:00 PM
MONDAY, TUESDAY & WEDNESDAY
TRANSPORTATION PROVIDED